

Hartverscheurend en hartverwarmend

Margijske van Roest, Anesthesioloog/ intensivis

Soms raakt de ellende en het verdriet van de patiënt je als dokter

Bij het zien van deze foto realiseerde Margijske zich hoe zeer verdriet en ellende je soms raakt, als mens en als dokter. Zo zeer zelfs, dat je letterlijk je hart voelt bonken. De volgende situatie kwam daarbij onmiddellijk bij Margijske boven.

Bij een patiënt met Corona was er, door eindeloos veel complicaties, een intens trieste situatie ontstaan. Het was afschuwelijk om te zien hoeveel schade het virus aan het lichaam had toegebracht.

Voor ons als team was, na zorgvuldig overleg, duidelijk dat de grens van zinvolle behandeling was bereikt. Na meerdere gesprekken met de familie werd het besluit genomen dat de familie afscheid zou nemen. Voor één familielid was dit onverteerbaar.

Bij het afscheid nemen zei dit familielid als een van de laatste zinnen tegen de patiënt: “Ik hoop dat de dokters weten wat ze doen: Dag...”

Dit raakte mij enorm en daarnaast voelde ik mij ook heel boos worden.

Wat deed het met je?

Ik voelde mijn hart letterlijk bonzen. Het gevoel dat je als boeman wordt neergezet, terwijl ook wij maar mensen zijn die zoveel leed moeten aanzien. Die, zeker in deze tijd, veel van dergelijke zeer moeilijke beslissingen moeten nemen en er alles aan doen om dit met de grootst mogelijke zorgvuldigheid te doen. De pijn die ik voelde deed me bijna twijfelen of de gemaakte beslissing wel juist was.

Wat doe je ermee?

We hebben het samen als team nabesproken, gewoon om te delen, zodat boosheid en verbazing een beetje konden zakken. De familie mag hiervan natuurlijk niets merken, die heeft op dat moment niets aan onze emoties. Maar dat neemt niet weg dat dit best moeilijk is. Want zoals gezegd: we zijn naast dokter ook gewoon mens.

We hebben de familie uiteraard aangeboden hier in de nazorg op terug te komen.

Dit is wat de foto bij me opriep. Gelukkig zijn er ook zeer veel momenten waarop je hart eigenlijk groter wordt van trots. Trots omdat mensen je bedanken, om wat je met elkaar hebt kunnen betekenen in de zorg voor hun geliefde, zelfs als je iemand niet meer kon redden.

Sharing is caring.